

03980200052248
RPW/16741/2018 P
2018-06-04

MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, dnia 30 maja 2018 r.

DSR.II.02200.12.2018.EK

**Pan
Stanisław Gogacz
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu RP**

Wzrosty *Renie* *Przewodniczący*

W odpowiedzi na pismo dotyczące sporządzenia opinii (na podstawie art. 79a Regulaminu Senatu) w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Kodeks karny, w załączeniu nieniejszego pisma, uprzejmie informuję, że do sytuacji związanych z opieki naprzemienną odwołuje się ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2017 r., poz. 1851, z późn. zm.).

Ustawa ta nie definiuje pojęcia opieki naprzemienną, zawiera jednak regulacje odwołujące się do sytuacji związanych z tym pojęciem na potrzeby ustalania prawa do świadczenia wychowawczego. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2a ww. ustawy, w przypadku gdy dziecko, zgodnie z orzeczeniem sądu, jest pod opieką naprzemienną obydwójga rodziców rozwiedzionych, żyjących w separacji lub żyjących w rozłączeniu sprawowaną w porównywalnych i powtarzających się okresach, kwotę świadczenia wychowawczego ustala się każdemu z rodziców w wysokości połowy kwoty przysługującego za dany miesiąc świadczenia wychowawczego. W praktyce, przepisy te oznaczają, że sąd orzekając o opiece/pieczce naprzemienną wskazuje okresy, w jakich rodzice naprzemiennie będą zamieszkiwać z dzieckiem i sprawować nad nim opiekę, np. w oparciu o plan wychowawczy. Jeśli będzie to opieka nad danym dzieckiem sprawowana w powtarzających się i porównywalnych okresach, to na podstawie ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (ww. art. 2 pkt 16), każdy z rodziców, którzy nie tworzą wspólnej rodziny, będzie mógł wskazać takie dziecko w składzie swojej rodziny i w konsekwencji

ubiegać się także o świadczenie wychowawcze na to dziecko. Świadczenie to jednak, po spełnieniu warunków ustawowych, zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, może jednak zostać przyznane nie w kwocie 500 zł, lecz w wysokości połowy kwoty świadczenia przysługującego za danym miesiąc (tj. co do zasady w wysokości 250 zł miesięcznie). W sytuacji jeżeli w stosunku do osoby ubiegającej się o przyznanie świadczenia wychowawczego lub osoby pobierającej to świadczenie wystąpią wątpliwości dotyczące sprawowania opieki nad dzieckiem, może zostać zlecone przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego, o którym mowa w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w celu weryfikacji tych wątpliwości – w tym również ustalenia występowania opieki naprzemiennej przez rodziców dziecka.

Mając na uwadze powyższe, pozytywnie należy ocenić przedstawioną inicjatywę ustawodawczą, z uwagi między innymi na fakt minimalizacji liczby spraw, w których, zgodnie z ustawą z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, konieczne będzie przeprowadzenie wywiadu, w celu ustalenia faktycznego sprawowania opieki nad dziećmi. Pozwoli to na zoptymalizowanie procedur, a także zmniejszenie kosztów związanych z przeprowadzaniem tych wywiadów.

W opinii Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej proponowane zmiany wpłyną pozytywnie na usprawnienie i rozwiązanie wielu kwestii związanych z ustalaniem faktycznego sprawowania opieki nad dzieckiem (w sytuacji sprawowania opieki przez *de facto* dwoje rodziców), niezbędnych przy przyznawaniu świadczeń na dzieci.

W związku z powyższym, proponuję poddać pod Państwa rozważenie dodatkowo wprowadzenie analogicznych regulacji w systemie podatkowym. Wprowadzenie przedmiotowych rozwiązań może wpłynąć pozytywnie na system rozliczeń podatkowych, poprzez usprawnienie, ujednoczenie i doprecyzowanie procedur i sposobu rozliczania się, związanych m.in. z ulgą podatkową otrzymywaną na dziecko przez rodziców (lub jednego rodzica) jak i kwestii związanych ze wspólnym rozliczaniem się rodzica z dzieckiem. Sprawy te pozostają jednak we właściwości merytorycznej Ministra Finansów.

Jednocześnie informuję, że Ministerstwo Rodziny Pracy i Polityki Społecznej nie prowadziło prac analitycznych na temat potencjalnego wpływu stosowania opieki naprzemiennej na wysokość alimentów oraz sektor finansów publicznych. Wskazanie ewentualnego wpływu projektowanej regulacji na obszar alimentów należy do Ministra Sprawiedliwości, do którego właściwości należą przepisy dotyczące orzekania o alimentach.

2
MINISTER
Bartosz Marczyk
PODSEKRETARZ STANU